

Evangheliarul lui Ștefan cel Mare și Bogdan cel Orb din 1507.

Cf. Tafrali, p. 23—24 și album, pl. XIII, dar mai ales studiul amănunțit al prof. M. Berza, *Ultimul manuscris miniat din epoca lui Ștefan cel Mare*, în *Studii și cercetări de istoria artei*, II, Nr. 3—4, 1955, p. 109—132 (numeroase fotografii).

Evangheliarul lui Petru Albotă, staroste de Cernăuți.

Tafrali, p. 24—25 dă în traducere franceză cuprinsul a două însemnări slavonești (luate după D. Dan, p. 71—72). Îndreptăm câteva mici scăpări. Astfel la cea dintii, scrisă pe o filă de la sfârșit: *ω(т)ца; с(ы)на; сѣкрѣшѣніем с(ѡ)т(а)го д(с)ха; в(о)жін; тетрѡѣ(ан)г(е)лъ; с(ѡ)томъ; тогоро д(ы); м(о)л(и)твахъ; Х(рі)сто(с)ъ; ц(ар)ствѣи.*

După întâia însemnare urmează — lucru neluat în seamă de D. Dan — următoarele (scrise cu o cerneală albastruie): *Гѣ писанѣ ѡ ѡбанжеѣк положѣ іуліѣ рѣстѣи и монастырѣ.*

Pe foaia următoare, se citește a doua însemnare culeasă de D. Dan. Îndreptăm: *тетрѡѣ(ан)г(е)лъ; с(ѡ)т(о)моу; пр(е)с(ѡ)тѣи вл(а)дѣнѣи; в(огороди)ци; д(с)шъ; вѣчнѣи; ісхмѣн(ѣ) ѡперѣдѣи; л(ѣ)то.*

Vom vedea însă că alte însemnări au rămas necunoscute.

Manuscrisul este împodobit cu chipurile evangheliștilor. Miniatura cu Sf. Matei (*М^тѡѡ*) are un colorit viu. Capul sfântului este senin, în vreme ce își ascute pana de scris cu un cuțit. Arhitectura înconjurătoare slavo-bizantină este redată în roșu și albastru.

Miniaturi cu sf. Marcu și începutul evangheliei după acesta au fost luate din manuscris și sînt așezate sub sticlă într-un colț din muzeu. Ca stil chipul lui se înrudește îndeaproape cu al Sf. Matei.

Sfântul Luca (*лска*) are o îmbrăcăminte care prevestește stilul manuscriselor lui Crimca. Cutele hainelor sînt însemnate cu dungi groase de aur pe fondul albastru sau roșu al veșmîntului. Chipul lui Luca este destul de reliefat pe un fond de arhitectură redată roșiatic. Nu este de sigur o miniatură prea deosebită. În schimb frontispiciul evangheliei făcut din rotocoale împletite — roșii, galbene, albastre și aurite și cu picățele — este foarte frumos.

Cît despre sfântul Ion (*Іѡн*), el scrie aflîndu-se într-o peșteră. În colțul stîng, sus, se văd cele trei raze ale Sfintei Treimi, spre care evangheliștul privește. Are lîngă el un coș cu patru suluri. Tehnica este aceeași ca la miniatura cu Sf. Luca.

Pe fața filei ce poartă chipul evanghelistului Luca scrie:

сѣи тетрѡѣ(ан)г(е)лѣ сѣтвори и ѡкова раб в(о)жін панъ Петроу 'ѡбѡтѣ, старѡста Чернѡвѣцкѣи . и даде ѡго мѡл(ит)вѣ сѣбѣ къ с(ѡ)тѣи Ісхмѣнскѡи монастыр . идеже ес(т) храмъ ѡуспѣніе прѣч(е)стѣѡ вл(а)д(е)ч(и)цѣ нашѣ в(огороди)цѣ . къ лѣто 'зѡѡ' (sic!) м(еи)ца апрѣла . дѣ: ~ :